

Dygdenes glädie-liudh tå den gode Guden medh ächta kärlekz band sammanfatta...

Wallenius, Gabriel Andreae

1 Ic 1678 Schultz, Jochim

National Library
of Sweden

8 129
25
Dygdenes Glädie = Ciudh

Den gode Guden medh ähta Kärlekz band sammansattade
Den Ehreborne och widt Lagfarne

Vice-Lagman /

Herz Jochim Schultz /

Den Ehreborne / Gudfruchtige och Dygderiske
Jungfrus /

M. Elisabeth Anders dotters /

Troo = vprichteige Hiertan:

Swillet vthi Högh / Förnäm och Solckrif Frequentz zür och
ordensligen confirmerades Anno M DC LXXVIII. den 27 Augusti.

Tryckt i Åbo af Johan Winter.

25

1678

171
Proverb. 19. v. 14.
Huus och Nigodelar ärftvas af Föräldrom/ men en förnuftigh
Hustru kommer af HERranom.

Psal. 1. v. 15.
HERren Wälsigne'eder ju mehr och mehr/eder och eder Barn. Jären
HERrans wälsignade; then Himmel och Jord gjort hafwer.

ME licet ambiguum teneant nova fœdera lecti,
Conciliatus amor reddat & ancipitem,
An tibi sponse, magis grater, Sponsane pudicæ,
Vel magè pro voto cui cecidisse putem?
Singula, dum meditor, quæ commoda, nunc utriusque
Mens pia, certatim vendicet indè sibi;
Sed tamen amborum, junctis socialibus ausis,
Comprobo vos simili prosperitate frui.
Pangere dum fœdus, non fœda libido coëgit
Res inimica Deo, pernicioſa thoro.
Numinis ast summum moderamen, perspicientis
Intima quæque hominum, vos socialisse liquet.
Quod pariter suasit vestræ virtutis imago,
Et similis capta vis in amore thori.
SCHULZ igitur felix, ò tervè, quatervè beate

)(2

Se

Se sociam thalami dedit ELISA Tibi,
Cujus in ore nitor, pietas, probitasque resurgit
Indolis egregiæ pignora rara suæ,
Ut quam dimidiam Venerem depinxit Apelles,
Exprimat hæc totam sponsa venusta Tibi.
LISA beata simul; tibi reddidit ipse vicissim.
Se comitem thalami, participemque thori.
Ornat quem solers animi prudentis acumen.
Atque suum peperit, mens animosa, decus.
Dignus honore Tuo, thalami concordia svadet,
Mutuus, illi re conciliabit amor.
Multiplicem Deus hanc & summam prosperitatem
Esse velit vobis obsecro perpetuam!
Omnia quæ mentis signantur supplice voto,
Comprobet, ut rata sint, ter benedicta Trias!

Tagh

Sagh sägh wäl det för: vth / det skulle siff sä gå /
Til Kärlez önskad slut / förbindas skulle två /
Hwars Dngd är gansta liff / äthäfwor mähta täcke /
Hwars Lefnad dngderiff / hwars Wärf och äro fäcke /
Hwars Hugh Dngdartad är / hwars Siäl och sinne
rent /

Til Gudh och Dngden bär / ja Kärleek oförment
Til sigh: En Brudgum Brudh / Brudh / Brudgumen sin föra
Som stå i dngdigh Strudh / haa waldt til Wän medh ähra.

Rätt sä: Gudh gifwe wiff alt hwadh Ehr Hierta beer
Hoos sigh i Högden siff Gudh Frögd i Himmel geer:

Dngd blifwe Dngders Lön / Dngd-Nampnen Edra sprijder
Af Mann och Qwinnoön Eht Lof hörs alla tijder.

Gramförde ifrå de genliudande Dälder genom Post-
förande *Mercurium*, på papperet gifwit af
The Förnäme och Hederwårde Contrahenter

Willigste wän och Dienare

GABRIELE WALLENIO,
Reg. Acad. Ab. Bibliot ec.

) (3

När

När om en Morgonstund/ stilla och lungt mon wara/
 Jagh gick i Rosenlund der skoda Blomstren rara;
 Kommo der springande Skyttar snälle och fåcka /
Astrild och Mors, hålst de Lust tända och vthsläcka.
Desse på särskilt sätt medh Pylar salsamt skuute;
Astrild mild mättar rått/ af Paar widh Nibr är vthe/
 Ur blijden tridie medh/ han så hopen förökar :
Mors sakligh/ Skarp och leedh/ fast annorlunda stökar/
 Skyttar och skuter så/ at af tree knapt en finnes.
 Märck/ hwadh iagh seer vppå/ och förer migh til finnes!
 Skyttarna sittia nidh Kroppen från språnget lösa/
 Begynna talas widh/ och hwar sin Konst bepröfa.
Mors skryter immerfort hur' han mång modigh Hielte
 Dämpad och rychte bort/ ia niderlad i Fälte.
Astrild ey vthan skäl/ begynner ock orera,
 Och konsten sin fast wäl medh Tungo snäll blomma :
 Hur' han mång brinnand Flam stöth in i pickand Hierta/
 Ehuru ingom gram; begiöt medh Sorg och Smärta/
 Medh sådan storck Kärleek/ at hwar Lem måste picka.
 När the bägge sin Streck och Konst jämfört til pricka /

Stiga

Stiga de vp medh hast Embetet sit förrätta.
Mors flygande får fast de *Astrildz* wärjor nåtta :
Astrild geswind och fåck dödlige Roger fattar /
 Tänckte wara sin Säck / beladd medh Kärleekz skattar /
 Pylarna drager fram / och Bogan medh krafft bänder ;
 Medh skätten idesam vthi Städer och Länder /
 Blomstrand Ynglingars Liff / twärt moth sin egen willia /
 Medh Dödzens bittra Kniff mond ifrån Kroppen skillia.
Mors träffar och fort an / gamla Qwinnor och Gubbar /
 Som knapt mehr had en Tann / til Lust och Kärleek tubbar.
 Gubben gammal och grå tager i fampn och smeker ;
 Gumman äldre än tå som vng Katt medh Strå leeker.
 Siut / förlammat och tung af Elskogz Flam betages :
 Frister / frodigh och vng / twärt om til Grafswa drages.
 Fröija Adle Gudinn sådant förnam och hörde /
 Kallade Sonen sin / och desse Ord framförde :
 Hwij höres Jämmer Klagh ? hwij förja vnga mähta ?
 Kärleekz wärjor gaf iagh ; hwij brukas dödligh Skächta ?
 Tigh *Mors* den gamla Säck hafwer medh List bedragit /
 Lemnat äth tigh sin Säck / och til Pyl-foger tagit.

Löp ty för den skul bort / om tu min Son wil heeta /
Din egna Pylar fort och medh all flit vpleeta.
Astrild springer medh hast / löper omkring och ränner /
Får sit Pyl-foger fast / Bogan på nytt vpspanner ;
Fuchtar medh Kärleekz Safft liffig Pylarna fina /
Stiuter medh samma Krafft Swänner och Damor fina /
At Hiertat ther äth leer / händer klappa tilamman /
Andra Lemmarna fleer frögda sigh och medh gamman.
Sij hur' artigt och käckt haer *Astrild* medh sin Boga
Stutit / och här vpväckt Kärleekz-bråna och Loga
vtbi Her Schulzens Sinn ; han ock til säkre lefnat
Söker Kärestan sin / at sinna ther af trefnat :
War derhoos icke seen kärleekzens Bogan bända /
Til Jungfru puur och reeu / Hugstatten qwick vthsända ;
Det så til Hiertat gick / at Damen medh gemöthe
Her Schulten gladh vndfick / och lände ihans Skiothe.
öfwer *Astrilds* Bedrift frögdens vnga och qwicka /
Vndslupne det Förgift / han nödig mond vthsticka !
Vp / vp Staffare snäll / tu måst i Daghet spara /

Låt skänck i Glasen wäl/ låt Gåster glättigh wara!
Du wår Her Brudgum täck har sin Käresta sunnit /
En Måta knst och kåck/ from/ tuchtigh/ dygdigh wunnit;
Ufen Förnemblich Art/ til Dngd och Heder bögder/
I Huushålståndet rått lård/ och fler' andra Slögder.
Frögdens nu medh stoor Lust! *Apollo* låt uppspeela!
Drif bort all Sorg och Pust/ alsköns Glädie meddeela!
Swänner sitten ej bleef / I torfw' ej myckit qwija!
Inställer Ehr medh Leet hoos Jungfrur fin' och blida!
Ufröddier nu alting Ehr må til hinder wara;
Tripper liufligt omkring/ Piltars och Flickors Skara;
Wår Her Brudgum och Brudh af os här samptlig önskas/
Ut efter H&Krans Budh the wåra til och grönstas!
Låth them Gudh leswa wäl/ och altidh sigh förmebra!
Sunde til Kropp och Siäl/ Ubr från åhr blifwa flehra!
Når them af Aldren gråGlaset ströder til ånda/
Tu wårdes blidh och så them til tit Rijke sända!

Gåta.

Gåta.

Jag är en Gnista swag/ doch fast starkar än döde/
En Bisp/ achtar ej Lagh/ lemnar ingen i nöden.
Jag komer ganska snart/ iag ganska snart förswiner:
Jag haer en sålsam art/ klen/ swag/ och al ting wiñer.
Jag är ostadig/ blind/ grym/ fånot och en Tooker;
Doch ewigh/ seer all ting/ blijder och mähta kloker.
Den Gåtan hitter på/ af alt Hierta skal önskas/
Det hon omlyder/ få niuta med Lust/ och grönskas!

De Förendhne och Hederwårde Contrahenterne til Skylligh
Tienst i enfaldisheet och hast författat af

NICOLAO FORZELIO.

Fast

Dist iagh ej hafwer lärdt at Achta ständ bestrifwa /
 Weet ock intet der om medh Pennan min at drifwa ;
 Doch wåga som iagh kan/ wil iagh nu fast medh stift ;
 Tager ej illa vp/ det skeer af wänligt Ditt.
 Derföre iagh ock wil nu medh kort ord det göra /
 Och medh et konstigt Wärcf/ et Kärlekz-speel jämsföra :
 Såsom et Sätjärwärcf/ när alla Hiulen gå
 Vthi sin fulla gång/ är liufft at höra på ;
 Men när som Kadian kleen är worden brusten sönder /
 Då är alt i olagh/ des Zyr/ des Liudh är giömder :
 Allt så bland Achta Paar/ när Unger sigh geer in /
 Då är Kärleken kall/ då ängslas Hogh och Sinn'
 Och Haat/ Räf/ Träter nogh/ de drifwa sehn til hoga
 Et Dioln/ och häftigt Regn all Wänstap mon vishsoopa ;
 Men när som Kärleek reen och Trooheet mötas äth/
 Då höres aldrig til en sådan ängzligh Lätth.
 Nu vppå denna Dag/ på hwilken samman gifwes
 Et dngdigt Achta Paar/ til at i detta Luffwet/
 Efter Gudz Ordning godh/ i sänja bli' och boo/
 Dem önskar ock så iagh/ Frijd/ Frögd i godan Roo!

Lifzfrucht och sådant mehr! Gudz rike häfvor många!
Til des/ af Zilder mått/ til Hwilo sin de gånga.
Och sidst på Domedagh inför den stoora Skaar /
Beklädde stija fram medh Trones Lampa klaar!

Af Broderligh Affection

Jost Schulz.

